



Allah a Bazilikában?

2017 szeptember 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A „m?velt Nyugat” imád kioktatni minket, gyarmatlakókat.

?k mindig mindent jobban tudnak, ?k tudják, mi demokratikus, mi európai. Miközben Bécsben már több a muzulmán els?s, mint a keresztény, Párizsban és Berlinben pedig lassan kikiáltják az iszlám kalifátust.

Felesége Franciaországba szakadt rokonai érkeztek a minap Józsi csepeli boltos otthonába. H?sünk örült is

a dolognak, meg nem is. Egyfelül jó volt, mert neje erre az időszakra felfüggesztette évtizedes férjnevelési programját, valamint magyaros ételek elkészítésére fordította energiáit. Másfelül viszont a párizsi retyerutya fellengzés demokrácia-előadásait is el kellett viselnie.

„Mon chérie, Joseph! Hogy viselitek ezt az orbáni diktatúrát? Szörnyen szenvedtek, ugye? Mondták a tévében!” – kezdte most is felesége névére, és már a megszólítás is furcsa volt annak fényében, hogy Lujza pár évtizede még a csepeli Varrógép utcában gyúrta a flasztet. A másik felvetésre Józsi szívesen reagált volna, de hitvese tekintetét látva inkább töltött egy pálinkát francia sógorának. Őt kedvelte: egy szót nem tudott magyarul, viszont lelkesen ivott, és egy idő után szépen énekelt.

„De annak biztos örültök, hogy Mon président Macron megreformálja az uniót? Jó lesz, segít nektek Merkellel együtt! Nem maradtok magatokra!” – folytatta tősgyökeres francia lekezeléssel Lujza. Józsi erre úgy döntött, hogy igen szívesen maradna magára, ezért felállt, és közölte, hogy áruért kell mennie. Csak este tért vissza, a készletbeszerzéstől felvidult hangulatban. Kedvét tovább javította, hogy a rokonok magyarországi körútra indultak, és csak egy hét múlva voltak várhatóak.

Egy hét – sajnos – csak hét napból áll, így a francia pereputty újra ott volt az ebédasztalnál. A hangulat viszont valahogy más volt. Lujza inkább merengve, mint kioktatóan kérdezte: **„Voltunk Pannohalmán, nagyon szép. De, hogyhogy nincsenek ott elszállásolva muzulmán migránsok?”**

Józsi nem értette a dolgot, **ki az az eszement, aki iszlám vallását katolikus kolostorba költöztet? Kiderült, hogy a „magyaroknak segíteni hivatott” Emmanuel Macron kormánya az,** amely a Calais-tól 90 kilométerre lévő történelmi [Belval-apátság](#)ot bocsátotta a szomáliai „vendégek” rendelkezésére. **A migránsok jól elvannak. Igaz, nincs wifi, viszont a feszületek többségét eltakarták, hogy ne hergeljék őket.**

Lujza rokon tovább érdeklődött: **„Ti hol tartjátok a menekültjeiteket?”** Józsi ijedten nézett körbe, de nem látott sehol újabb közeli vagy távoli atyafit. A biztonság kedvéért benyitott a kamrába is, de ott is mindent rendben talált, kompót volt, behatoló nem. Aztán újraértelmezve a kérdést jelezte, hogy nálunk a tranzitónában vannak, amíg kiderül, tényleg volt-e mi elöl menekülniük.

„Az nem olyan sátoortábor, mint Calaisban, ahol a rendőrök verik őket? Megbetegednek, éheznek és fáznak?” – folytatta a párizsi vendég. Józsi a minap olvasta az ENSZ és az EU illetékesének nyilatkozatát, így bizton jelezte, hogy ha így van, azt a napi háromszori étkeztetés, orvosi ellátás és főtött szállás ellenére teszik. Rendőr meg még csúnyán sem mer nézni rájuk manapság.

A desszertnek felszolgált tiramisu rétegzettségéről neje névérenek eszébe jutott a magyar határkerítés, és újra támadásba lendült: **„Nem engeditek be az összes migránst! Nem akarjátok, hogy végre nyitott, sokkultúrájú, sokszínű ország legyetek?”** Józsi jelezte: **nem!** Tökéletesen elégedett a jelenlegi helyzettel. Aztán a magyarul is tudó rokon-gyerekek segítségével érdeklődött sógoránál, hogy ő ezt több generációs párizsi lakosként miképp látja. Alain sógor, neje feddő pillantása ellenére határozottan osztotta Józsi álláspontját. Kifejtette, hogy **utálja, amikor szülővárosa úgy néz ki, mint egy középkori lepratelep, a lányát meg nem meri egyedül elengedni az iskolába.**

„Le Penre szavazott! Fasiszta!” – reagált gőgösen Lujza, majd megkérdezte, miben segíti a migránsokat a magyar állam, hogy hazatérjenek. Józsi ezt a kérdést sem értette, de sokatmondóan a bejárati ajtó felé nézett. Lujza viszont büszkén tájékoztatta, hogy Macron kormánya minden egyes bevándorlónak 2500 eurót – durván 760 ezer forintot – ad, ha jelzik, hazamennek. **S milyen demokratikus a francia menekültpolitika, a hatóságok nem alkalmaznak kényszert, tulajdonképpen elég, ha az illető migráns felveszi a pénzt, és aláír egy papírt a távozásáról.**

Ha felesége nem nyomja vissza a székre, Józsi már indult volna csomagolni.Több afrikai futballista nevét ismerte, ezzel a tudással és kopott mackóalsójával simán eladja magát szerencsétlen bevándorlónak. Egy hónap alatt akár több kört is letudhat, jövő ilyenkorra kisboltját szinte plázává fejlesztheti.

Lujza felháborodottan duzzogott, Alain sógor viszont lánya tolmácsolásában érdeklődni kezdett a magyarországi viszonyok iránt. **Furcsállotta ugyanis, hogy a magyar nők miniszoknyában járnak, miért nem félnak a radikális muszlimoktól?** Józsi mondta, hogy nálunk nincsenek radikális muszlimok, nem engedjük be őket.

Alain ezen erősen meghökkent, de minden pízsi-kasztrált bátorságát összeszedve azért megkérdezte: **„A**

terroristákkal mi a helyzet? Kell elzotes engedély tük, hogy megfigyelhessétek ket? Esetleg a kormány indít önkéntes átnevelési programokat?” Józsi mondta, hogy ilyesmit nem teszünk, nincs rá szükség. Azért van kerítés. Ha meg valaki gyanús és belóg, arra van rendrség és titkosszolga.

A párizsi sógor nem értette: „**De az iskolákban és munkahelyeken ugye van kötelező rekreációs óra, ahol a terroristák és az iszlám szélsőségesek hányattatásait modellezitek le játékosan, közérthető formában?**” Józsi nem válaszolt, inkább lecserélte a feleses gyöszket rendes vizespoharakra. Úgy érezte, a kedves rokonra ráfér egy derekasabb adag „hungarikum”.

A barackpálinka végleg meghozta Alain bátorságát: „**Akkor holnap, ha meg akarjuk nézni a Bazilikát, nem rohan le minket valaki Allah kiáltással? Nem késel, mint a Notre Dame-nál?**” Józsi megnyugtatta, hogy ott legfeljebb gagyiarustól van rettegnivalója.

Alain erre – felhajtván egy újabb másfél decis adag barackot -, közölte Madame Lujzával, hogy **Párizs ráér, amíg eszükhöz térnek a franciák,** ő viszont inkább betársul Józsi boltjába. Ha Madame Lujza nem tart vele, azt roppantul sajnálni fogja, de mivel ő a szabadság, egyenlőség és testvériség gyermeke, ráadásul a tolerancia a vérében van, elfogadja a köztük lévő párezer kilométeres távolságot is.

Fotó: intlinterest.com

Máté T. Gyula - <http://matete.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló

